

ANA MARIA MICU

Pictura care ocupă spațiul și timpul

stânga:
Hide the Seeker, 2011

dreapta:
The Presentation, 2009, installation

Ana Maria Micu lucrează de ceva vreme cu ideea de combinare a două imagini diferite într-o structură creativă care integrează concepte cu înțelesuri deschise multiple. Acestor juxtapuneri de imagini, Ana Maria Micu le mai adaugă de curând ideea de pictură ca obiect care să poată fi manipulat de privitor, astfel încât opera de artă să poată fi integrată cu ușurință într-o viață obișnuită la îndemâna privitorului comun.

text de COSMIN NĂSUI
foto: arhiva artistei

Proiectul aflat acum în lucru, „Hide the Seeker”, este un astfel de exemplu de instalație picturală în care lucrările de artă implică împinsul, trasul, alunecarea ca acțiuni precondiționate pentru o experiență vizuală nouă a imaginii. Provocarea lor este de a asigura în jurul picturii o zonă de gândire, în care alegerea de a contempla ar trebui să fie o opțiune adiacentă cu cea de relaxare. Pictura privită ca parte integrantă a spațiului poate fi înțeleasă ca un întreg împreună cu el, sau chiar viceversa, spațiul ca o parte din pictura sa.

Lucrările Anei Maria Micu sunt alcătuite pe principiul spațiilor care includ alte spații, valorificând straturi de ocupare, începând cu gospodăria ori cu vecinătățile cartierului de blocuri. De cele mai multe ori, acestea reușesc chiar și încălcarea realității, împinsă spre niveluri mai ascunse și personale. Lucrarea de artă conduce către scenarii care nu ar trebui să vizeze o singură minte care să cristalizeze o noțiune preconcepțuită de succes.

„Conțez pe faptul că situația în care privitorul, confruntat cu alegeri multiple, va refuza să le aleagă pe toate și va apela spontan la o soluție proprie, complet nouă, imposibilă de a fi dedusă de mine ca artist.”

Aceste picturi nu vin cu instrucțiuni privind modul în care ar trebui să fie privite, folosite sau interpre-

tate, dar creează într-un mod ambiguu câteva opțiuni în unele direcții. Ele atrag atenția mai mult asupra posibilităților de interpretare, decât asupra lor însele, ca finalitate. „Construirea acestui tip de spațiu-obiect în jurul unui tablou este o metodă de a evita formula modernistă, în care arta a fost un scop în sine și o dovadă de superioritate a artistului asupra publicului său.”

Ca artistă, Ana Maria Micu încearcă să se păstreze într-o stare permanentă de îndoielă, motiv pentru care se împiedică premeditat să ia o decizie definitivă asupra propriilor interpretări ale imaginii. „O imagine nu înseamnă nimic pentru mine, până când am început să o pictez și simplul fapt că am folosit vopsea este validarea alegerii mele discutabile”. Prin urmare, arta Anei Maria Micu desfășoară un mediu de conceptualizare care pune în discuție condiția picturii ca formă de a transmite mesaje. „Actul de pictură rămâne actul artistic cel mai ușor recunoscut de către publicul larg, iar timpul necesar pentru a reconstitui o imagine creată cu mijloacele picturii devine un timp cu o încărcătură conceptuală care pentru mine este foarte importantă.”

Ana Maria Micu trăiește și lucrează în Craiova.
Website: www.anamariamicu.com